

Dosarul nr.3rh-51/22
2-10051304-01-3rh-16122022

Prima instanță, Curtea de Apel Chișinău (jud.: A. Gavrilița)
Instanța de recurs, Curtea Supremă de Justiție (jud.: N. Cernat, S. Filincova, V. Arhip)

Î N C H E I E R E

19 iulie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:
Președinte, judecător
judecători

Aliona Miron
Mariana Pitic
Ion Malanciuc
Oxana Parfeni
Aliona Donos

examinând cererea de revizuire depusă de Dediu Adrian,
în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Dediu Adrian împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, Direcția Situații Excepționale Edineț, Secția Situații Excepționale Dondușeni cu privire la anularea actului administrativ,
împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție, prin care s-a respins recursul depus de Dediu Adrian și s-a menținut hotărârea din 12 octombrie 2010 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 17 august 2009, Adrian Dediu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, Direcția Situații Excepționale Edineț, Secția Situații Excepționale Dondușeni, solicitând anularea ordinului nr.99 EF din 27 februarie 2009 cu privire la eliberarea din serviciu a locotenentului Secției Salvare, Adrian Dediu, pentru încălcarea gravă a disciplinei de serviciu, restabilirea în funcție, repararea prejudiciului cauzat prin reținerea forțată a salariului și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 26 octombrie 2009 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă acțiunea depusă de Adrian Dediu ca neîntemeiată (f.d. 119, vol.I).

La 11 ianuarie 2010, Dediu Adrian a declarat recurs împotriva hotărârii din 26 octombrie 2009 a Curții de Apel Chișinău (f.d.124, vol.I).

Prin decizia din 31 martie 2010 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de Adrian Dediu, s-a casat hotărârea din 26 octombrie 2009 a Curții de Apel

Chișinău, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată (f.d.143, vol.I).

Prin hotărârea din 12 octombrie 2010 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă acțiunea depusă de Adrian Dediu ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție (f.d.164, vol.I).

La 22 noiembrie 2010, Dediu Adrian a depus recurs împotriva hotărârii din 12 octombrie 2010 a Curții de Apel Chișinău (f.d.170, vol.I).

Prin decizia din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție s-a respins recursul declarat de Adrian Dediu și s-a menținut hotărârea din 12 octombrie 2010 a Curții de Apel Chișinău (f.d.176, vol.I).

La 27 aprilie 2011, în temeiul art.449 lit.b) din Codul de procedură civilă, Dediu Adrian a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție (f.d.180, vol.I).

Prin încheierea din 21 decembrie 2011 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Dediu Adrian împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție (f.d.197, vol.I).

La 09 august 2012, în temeiul art.449 lit.b) din Codul de procedură civilă, Dediu Adrian a depus cerere de revizuire repetată împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție (f.d.204, vol.I).

Prin încheierea din 05 decembrie 2012 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Adrian Dediu împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție (f.d.231, vol.I).

La 06 martie 2013, în temeiul art.449 lit.b) din Codul de procedură civilă, Dediu Adrian a depus cerere de revizuire repetată împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție (f.d.236, vol.I).

Prin încheierea din 24 aprilie 2013 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Adrian Dediu împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție (f.d.244, vol.I).

La 10 iunie 2013, în temeiul art.449 lit.b) din Codul de procedură civilă, Dediu Adrian a depus cerere de revizuire repetată împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție (f.d.249, vol.I).

Prin încheierea din 13 noiembrie 2013 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Adrian Dediu împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție (f.d.263, vol.I).

La 03 decembrie 2013, în temeiul art.449 lit.b) din Codul de procedură civilă, Dediu Adrian a depus cerere de revizuire repetată împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție (f.d.1, vol.II).

Prin încheierea din 02 iulie 2014 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Adrian Dediu împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție (f.d.14, vol.II).

La 01 august 2014, în temeiul art.449 lit.b) din Codul de procedură civilă, Dediu Adrian a depus cerere de revizuire repetată împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție (f.d.19, vol.II).

Prin încheierea din 05 noiembrie 2014 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Adrian Dediu împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție (f.d.30, vol.II).

La 02 martie 2015, în temeiul art.449 lit.b) din Codul de procedură civilă, Dediu Adrian a depus cerere de revizuire repetată împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție (f.d.36, vol.II).

Prin încheierea din 20 mai 2015 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Adrian Dediu împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție (f.d.53, vol.II).

La 08 iunie 2015, în temeiul art.449 lit.b) din Codul de procedură civilă, Dediu Adrian a depus cerere de revizuire repetată împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție (f.d.58, vol.II).

Prin încheierea din 23 septembrie 2015 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Adrian Dediu împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție (f.d.69, vol.II).

La 06 octombrie 2015, în temeiul art.449 lit.b) din Codul de procedură civilă, Dediu Adrian a depus cerere de revizuire repetată împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție (f.d.73, vol.II).

Prin încheierea din 16 decembrie 2015 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Adrian Dediu împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție (f.d.82, vol.II).

La 18 ianuarie 2016, în temeiul art.449 lit.b) din Codul de procedură civilă, Dediu Adrian a depus cerere de revizuire repetată împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție (f.d.87, vol.II).

Prin încheierea din 16 martie 2016 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Adrian Dediu împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție (f.d.96, vol.II).

La 19 mai 2016, în temeiul art.449 lit.b) din Codul de procedură civilă, Dediu Adrian a depus cerere de revizuire repetată împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție (f.d.100, vol.II).

Prin încheierea din 22 iunie 2016 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Adrian Dediu împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție (f.d.110, vol.II).

La 21 iulie 2016, în temeiul art.449 lit.b) din Codul de procedură civilă, Dediu Adrian a depus cerere de revizuire repetată împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție (f.d.116, vol.I).

Prin încheierea din 01 februarie 2017 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Adrian Dediu împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție (f.d.133, vol.II).

La 05 aprilie 2017, în temeiul art.449 lit.b) din Codul de procedură civilă, Dediu Adrian a depus cerere de revizuire repetată împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție (f.d.137, vol.II).

Prin încheierea din 12 iulie 2017 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Adrian Dediu împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție (f.d.150, vol.II).

La 03 octombrie 2017, în temeiul art.449 lit.b) din Codul de procedură civilă, Dediu Adrian a depus cerere de revizuire repetată împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție (f.d.155, vol.II).

Prin încheierea din 06 decembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Adrian Dediu împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție (f.d.166, vol.II).

La 20 octombrie 2018, în temeiul art.449 lit.b) din Codul de procedură civilă, Dediu Adrian a depus cerere de revizuire repetată împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție (f.d.171, vol.II).

Prin încheierea din 05 decembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Adrian Dediu împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție (f.d.186, vol.II).

La 30 octombrie 2019, în temeiul art.449 lit.b) din Codul de procedură civilă, Dediu Adrian a depus cerere de revizuire repetată împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție (f.d.194, vol.II).

Prin încheierea din 20 noiembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Adrian Dediu împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție (f.d.206, vol.II).

La 06 noiembrie 2020, în temeiul art.449 lit.b) din Codul de procedură civilă, Dediu Adrian a depus cerere de revizuire repetată împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție (f.d.212, vol.II).

Prin încheierea din 09 decembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Adrian Dediu împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție (f.d.237, vol.II).

La 05 noiembrie 2021, în temeiul art.449 lit.b) din Codul de procedură civilă, Dediu Adrian a depus cerere de revizuire repetată împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție (f.d.1, vol.III).

Prin încheierea din 15 decembrie 2021 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Adrian Dediu împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție (f.d.24, vol.III).

La 16 decembrie 2022, în temeiul art.449 lit.b) din Codul de procedură civilă, Dediu Adrian a depus cerere de revizuire repetată împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție, solicitând admiterea cererii, casarea deciziei instanței de recurs, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii (f.d.33, vol.III).

Drept temei de revizuire Adrian Dediu a invocat aceleași argumente identice, pe care le-a indicat anterior în cererile sale de revizuire repetate din 27 aprilie 2011, din 09 august 2012, din 06 martie 2013, din 10 iunie 2013, din 03 decembrie 2013, din 01 august 2014, din 02 martie 2015, din 08 iunie 2015, din 06 octombrie 2015, din 18 ianuarie 2016, din 19 mai 2016, din 21 iulie 2016, din 05 aprilie 2017, din 03 octombrie 2017, din 20 octombrie 2018, din 30 octombrie 2019, din 06 noiembrie 2020, și din 05 noiembrie 2021, și anume că, la executarea hotărârii i-au devenit cunoscute unele circumstanțe esențiale ale cauzei care nu i-au fost și nu au putut fi cunoscute lui anterior.

Hotărârea din 12 octombrie 2010 a Curții de Apel Chișinău din start este ilegală, deoarece prima instanță nici nu s-a referit la omiterea termenului de prescripție, fapt confirmat prin decizia din 31 martie 2010 a Curții Supreme de Justiție.

Potrivit art.355 din Codul muncii termenul de adresare în judecată privind plata unor drepturi salariale este de 3 ani de la data apariției dreptului respectiv.

Pe parcursul examinării cauzei, intimatul nu a prezentat contractul individual de muncă încheiat cu el, ceea ce a împiedicat soluționarea litigiului obiectiv și sub toate aspectele. Din răspunsul nr.10/nep-638 din 22 noiembrie 2012 al MAI a fost informat că contractul individual de muncă solicitat s-a pierdut. La 12 decembrie 2012 a solicitat suplimentar informația referitor la soarta contractului de muncă, precum și rezultatele anchetei efectuate de către MAI privind pierderea actului respectiv, însă până la moment nu a primit niciun răspuns.

Revizuentul consideră că, pierderea, tănuirea sau distrugerea contractului individual de muncă s-a făcut cu scop intenționat.

Din contractul respectiv de muncă rezultă că el a fost angajat pe un termen de probă, pe parcursul căruia urma să fie instruit pentru serviciu, dar nicidecum eliberat pe articol disciplinar.

Instanțele de judecată nu au ținut cont de faptul că la 29 august 2008 între el și Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale a fost încheiat contract individual de muncă cu o durată de 5 ani, până la 29 august 2013, cu termen de probă de 6 luni, până la 01 martie 2009. După expirarea termenului de probă, în urma hotărârii comisiei de profil urma să fie respins sau admis pentru executarea serviciului în continuare.

La 16 februarie 2009, a urmat tratament medical, care a fost nejustificat neîntrerupt la intervenția angajatorului, fapt confirmat prin certificatul medical din 22 februarie 2009.

Având probleme grave de sănătate, pe timp de iarnă, i s-a ordonat, fiind mințit că cu scop de serviciu, să se deplaseze la Chișinău la Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, unde i s-a adus la cunoștință ordinul de concediere, semnat de toți șefii, inclusiv de către ministrul MAI.

Ordinul de concediere în viziunea reclamantului este din start ilegal, fiindcă la 23 februarie 2009 nu s-a aflat la serviciu, fapt confirmat prin certificatul medical nr.xxxxx din 23 februarie 2009, ceea ce demonstrează ilegalitatea hotărârii din 12

octombrie 2010 a Curții de Apel Chișinău cu referire la omiterea termenului de prescripție.

Nefiind de acord cu ordinul de eliberare din serviciu a fost îndrumat să-l contestate la MAI în termen de 15 zile. La 02 martie 2009 s-a adresat cu cerere prealabilă, explicându-i că răspuns va primi prin intermediul oficiului poștal.

Din cauza stării grave de sănătate, fiind pe timp de iarnă, rămas fără surse de existență, tratamentul său a durat mai mult de 30 de zile, excluzând orice posibilitate de a se adresa în instanța de judecată.

La 18 mai 2009 i-a fost notificată decizia de respingere a cererii prealabile ca neîntemeiată. La 29 mai 2009, s-a adresat repetat cu cerere către MAI, contestând decizia de refuz. La 25 iunie 2009 a primit răspuns, prin care din nou a primit refuz.

La 14 iulie 2009 s-a adresat pentru a primi acordarea asistenței juridice calificate de stat în vederea apărării drepturilor sale.

Revizuentul consideră că omiterea termenului de prescripție se datorează tergiversării din partea comisiei juridice a MAI.

De fapt, termenul de adresare în judecată pentru un litigiu de muncă, care constă în plata unor drepturi salariale, este de 3 ani.

La 20 decembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, Direcția Situații Excepționale Edineț, Secția Situații Excepționale Dondușeni copia cererii de revizuire depusă de Dediu Adrian, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, cu toate acestea intimatul nu și-a valorificat acest drept procedural și nu a depus referință (f.d.41, vol.III).

Conform art.195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

În conformitate cu art.446 alin.(1) și (2) din Codul de procedură civilă, pot fi supuse revizuirii hotărârile, ordonanțele, încheierile și deciziile irevocabile ale tuturor instanțelor judecătorești, în condițiile prezentului capitol. Încheierile de încetare a procesului conform art.265 lit.c) și d), precum și cele prin care se respinge acțiunea ca fiind tardivă conform art.186¹ pot fi supuse revizuirii. Încheierile judecătorești care nu se referă la fondul cauzei, precum și deciziile emise în privința acestora nu se supun revizuirii. În aceste cazuri, încheierile de inadmisibilitate a revizuirii nu se supun niciunei căi de atac.

Conform art.448 alin.(2) din Codul de procedură civilă, cererea de revizuire împotriva unei hotărâri care, fiind supusă căilor de atac, a fost menținută, modificată sau casată, emițându-se o nouă hotărâre, se soluționează de instanța care a menținut, a modificat hotărârea sau a emis o nouă hotărâre.

Potrivit art.451 alin.(2) din Codul de procedură civilă, cererea de revizuire se depune la instanța competentă prevăzută la art.448.

Se reține că, prin decizia din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție s-a respins recursul depus de Adrian Dediu și s-a menținut hotărârea din 12 octombrie 2010 a Curții de Apel Chișinău.

Prin urmare, Curtea Supremă de Justiție este competentă de a examina cererea de revizuire depusă de Dediu Adrian împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție.

Conform art.452 alin.(1¹) din Codul de procedură civilă, dacă examinarea cererii de revizuire este de competența Curții Supreme de Justiție sau a instanței de apel, ședințele se desfășoară fără înștiințarea participanților la proces. Dacă instanța care examinează cererea de revizuire consideră necesară prezența participanților la proces, aceasta dispune înștiințarea lor.

În speță, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție a decis examinarea cererii de revizuire în lipsa participanților la proces, cu plasarea datei ședinței pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, fiind inoportună invitarea părților, întrucât argumentele expuse în cererea de revizuire au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței examinarea acesteia.

Studiind materialele cauzei în raport cu argumentele invocate în cererea de revizuire, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă, din următoarele motive.

În conformitate cu art.453 alin.(1) lit.a) din Codul de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Se remarcă că, posibilitatea revizuirii prevăzute de Capitolul XXXIX din Codul de procedură civilă reprezintă o cale excepțională de atac.

Prin urmare, cererile de revizuire a hotărârilor judecătorești trebuie supuse unei analize stricte.

Potrivit art.447 din Codul de procedură civilă, sunt în drept să depună cerere de revizuire: a) părțile și alți participanți la proces; b) persoanele care nu au participat la proces, dar care sunt lezate în drepturi prin hotărârea, încheierea sau decizia judecătorească; c) Agentul guvernamental, precum și subiecții menționați la lit.a) și b) din prezentul articol, în cazurile prevăzute la art.449 lit.g) și h).

În conformitate cu art. 449 din Codul de procedură civilă, revizuirea se declară în cazul în care:

a) s-a constatat, prin sentință penală irevocabilă, comiterea unei infracțiuni în legătură cu cauza care se judecă;

b) au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei;

c) instanța a emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces;

e) s-a anulat ori s-a modificat hotărârea, sentința sau decizia instanței judecătorești care au servit drept temei pentru emiterea hotărârii sau deciziei a căror revizuire se cere;

e¹) a fost aplicată o lege declarată neconstituțională de către Curtea Constituțională și la judecarea cauzei a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, iar instanța de judecată a respins cererea privind sesizarea Curții Constituționale sau din hotărârea Curții Constituționale rezultă că prin aceasta s-a încălcat un drept garantat de Constituție sau de tratatele internaționale în domeniul drepturilor omului;

g) Curtea Europeană a Drepturilor Omului sau Guvernul Republicii Moldova a inițiat o procedură de reglementare pe cale amiabilă într-o cauză pendinte împotriva Republicii Moldova;

h) Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, printr-o hotărâre, fie Guvernul Republicii Moldova a recunoscut, printr-o declarație, o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale care poate fi remediată, cel puțin parțial, prin anularea hotărârii pronunțate de o instanță de judecată națională.

Potrivit art.450 din Codul de procedură civilă, cererea de revizuire se depune: b) în termen de 3 luni din ziua în care persoana interesată a luat cunoștință de circumstanțele sau faptele esențiale ale cauzei care nu i-au fost și nu puteau să-i fie cunoscute anterior, *dar nu mai târziu de 5 ani de la data rămânerii irevocabile a hotărârii*, încheierii sau deciziei – în cazul prevăzut la art.449 lit.b).

Conform art.451 alin.(1) și alin.(4) din Codul de procedură civilă, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art.447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art.449 și anexându-se probele ce le confirmă. *Nu se admite depunerea repetată a cererii de revizuire în aceleași temeiuri.*

După cum rezultă din actele cauzei la 16 decembrie 2022, în temeiul art.449 lit.b) din Codul de procedură civilă, Dediu Adrian a depus cerere repetată de revizuire împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție, solicitând admiterea cererii, casarea deciziei instanței de recurs, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii.

Revizuentul Dediu Adrian a invocat aceleași argumente identice, pe care le-a indicat anterior în cererile sale de revizuire repetate din 27 aprilie 2011, din 09 august 2012, din 06 martie 2013, din 10 iunie 2013, din 03 decembrie 2013, din 01 august 2014, din 02 martie 2015, din 08 iunie 2015, din 06 octombrie 2015, din 18 ianuarie 2016, din 19 mai 2016, din 21 iulie 2016, din 05 aprilie 2017, din 03 octombrie 2017, din 20 octombrie 2018, din 30 octombrie 2019, din 06 noiembrie 2020, și din 05 noiembrie 2021. De altfel, toate cererile de revizuire depuse anterior au același conținut și solicitări ca și cererea de revizuire din 16 decembrie 2022.

La caz, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că cererea de revizuire a fost depusă de către Dediu Adrian cu încălcarea evidentă a termenului legal prevăzut la art.450 lit.b) din Codul de procedură civilă, și anume peste aproximativ 11 ani și 10 luni de la data rămânerii irevocabile a deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție, or, norma dată de drept cert, expres și

imperativ stipulează că, cererea de revizuire se depune nu mai târziu de 5 ani de la data rămânerii irevocabile a hotărârii, încheierii sau deciziei – în cazul prevăzut la art.449 lit.b).

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, procedura de revizuire prevăzută la art.449 – 453 din Codul de procedură civilă servește scopului înlăturării lacunelor și omisiunilor justiției care urmează a fi aplicate într-o manieră compatibilă cu prevederile art.6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, fiind respectat principiul securității raporturilor juridice, care semnifică, potrivit jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului că, o soluție definitivă al oricărui litigiu nu urmează a fi rediscutată. Excepție de la acest principiu poate fi doar cazul când reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (speța de referință *Brumărescu c. României*, hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 28 octombrie 1999).

Aceași regulă a fost reiterată de Curtea de la Strasbourg în speța *Roșca c. Moldovei*, hotărârea din 22 martie 2005, definitivă din 22 iunie 2006, unde s-a subliniat expres că dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe de judecată independentă și imparțială, garantat de art.6§1 din Convenție, urmează a fi interpretat prin prisma Preambulului Convenției, care enunța preeminență principiului supremației dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante. Unul dintre elementele fundamentale a preeminenței este principiul securității raporturilor juridice, care înseamnă că o soluții definitivă al oricărui litigiu nu trebuie rediscutată. Totodată, principiul securității raporturilor juridice presupune respectul față de regula lucrului judecat.

Astfel, securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului res judicata, adică caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești, care cere ca nicio parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O abatere de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (*Josan vs. Moldova*, nr. 37431/02, §25; *Brumărescu vs. România*, nr. 28342/95, §6; *Ryabykh vs. Rusia*, nr. 52854/99, §52).

În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că, o eventuală admitere a cererii de revizuire depusă de Dediu Adrian, în lipsa unor circumstanțe fundamentale și obligatorii, ar însemna încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a drepturilor celorlalte părți la un proces echitabil garantate de art.6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Din considerentele menționate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Dediu Adrian împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție.

În conformitate cu art.195 și art.230 din Codul administrativ în coroborare cu aret.449 lit.b), art.450 lit.b) și art.453 alin.(1) lit.a) din Codul de procedură civilă, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Dediu Adrian împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție, în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Dediu Adrian împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, Direcția Situații Excepționale Edineț, Secția Situații Excepționale Dondușeni cu privire la anularea actului administrativ.

Încheierea nu se spune niciunei căi de atac.

Președinte, judecător

Aliona Miron

judecători

Mariana Pitic

Ion Malanciuc

Oxana Parfeni

Aliona Donos